

Vương phi áp đảo vương gia

Chương 253 : Chương 253

Chương 156.1: Ta giúp người đi xem một chút có được hay không?

Trên con đường mòn nhỏ, một chiếc xe ngựa chậm chạp đi tiếp, người trên xe hình như cũng không có bất kỳ ý tứ gấp gáp, xe ngựa không có chút dấu hiệu muốn đuổi đường, ngược lại rất có cảm giác vài phần du thưởng (ngao du thưởng thức).

Bây giờ cũng đã cuối tháng sáu đầu tháng bảy, chung quanh cây cối sum xuê, xanh um tươi tốt, Lục Diệp mắt sáng, không khí trong rừng vô cùng sảng khoái, mà chỗ này mới vừa được một trận mưa lớn tưới qua, cảm giác cực kỳ mát mẻ, cho dù trong không khí giống như có mùi bùn hòa quyện cùng mùi cỏ non thơm mát.

Bên trong xe ngựa, hương đàn hương nhẹ nhàng lờ lờ làm người ta có vài phần sảng khoái!

Vén rèm lên, gương mặt tuấn tú lộ ra, chỉ là sắc mặt tái nhợt cùng tiêu tụy, mà đầu tóc bạc càng làm hẳn thêm bắt mắt.

"Người làm như vậy có đáng giá không, vì một nữ nhân không thuộc về người, hoàn toàn không chú ý đến tính mạng của mình, làm như vậy mất nhiều hơn được đấy!" Bên trong xe ngựa còn có một nam nhân khác, ngược mắt nhìn nam tử thân thể yếu đuối trước mặt, lạnh lùng nói.

"Có cái gì mà được nhiều hơn mất chứ, ta thích là được! Ta thích! Muốn làm sao là chuyện của ta, người chỉ cần giúp một tay là được!"

Nam nhân tóc trắng nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ xe, tùy ý cười cười, nụ cười ôn hòa như cây liễu, nhưng nếu như chú ý đến hai mắt của y, sẽ phát hiện đôi đồng tử kia không giống bình thường, màu đỏ thẫm!

Đầu tóc bạc trắng, khuôn mặt tái nhợt, con người máu đỏ!

Bất luận kẻ nào nhìn thấy dung mạo như vậy, e rằng mọi người đều sẽ bị dọa sợ mất dép, dù sao cặp mắt kia quá mức yêu dị khát máu, giống như ác ma ở địa ngục đi tới thế gian.

Bên kia, Vân Nhạc Hằng chuyên tâm nhìn sách thuốc, gương mặt nhìn về phía hai mắt của y, nói: "Rõ ràng độc tính không thể áp chế, cố tình kêu ta lừa gạt sư phụ cùng sư muội, nói đã nghiên cứu ra thuốc có thể khống chế được độc tính, sau đó liền chuẩn bị trốn đi để cho người khác không tìm được người?"

"Khụ khụ ——!"

Văn Diệp ho nhẹ hai tiếng, gương mặt trong nháy mắt càng trở nên khó coi thêm mấy phần, cười nói: "Nếu ban đầu người theo yêu cầu của ta giữ bí mật đến cùng, nếu như người không tự chủ trương kêu Nhã Phù tới đây, như vậy hiện tại người giúp đỡ ta giấu giếm chuyện này thì có cái gì không đúng sao!"

"Người có biết hay không, tình trạng sức khỏe của người bây giờ, cho dù có ta theo bên cạnh người, chất độc trên người của người trong vòng một năm cũng sẽ lấy đi tính mạng của người! Đừng nói chỉ là một đầu tóc bạc rồi, cuối cùng người cũng sẽ từ từ già yếu chết đi." Vân Nhạc Hằng cùng Văn Diệp thật ra là chỗ quen biết cũ, nếu không thì dựa theo tính tình của hắn làm sao có thể giúp y chuyện này được chứ.

"Người thiếu Cố Trường Phong cái gì thì cũng đã trả sạch rồi, cái bộ dáng hiện tại này của người, người còn phải trở về tìm hắn làm cái gì? Người nên biết cho dù là hắn, cho dù hiện tại Đại Trưởng Lão còn sống, cũng không có thuốc giải độc trên người của người!"

Vân Nhạc Hằng vô cùng rõ ràng, người ở trước mắt này là người có độ bướng bỉnh như thế nào!

Thân là con riêng không thể lộ ra ánh sáng của Nam gia, thuở nhỏ đã bị nhốt ở một trong sơn nhỏ lớn lên, trên người bị người ta hạ độc thủ khống chế, đem đứa con hoang này làm một công cụ giết người, đây cũng chính là nguyên nhân Huyết Thủ sẽ xuất hiện.

Lâu dài trở thành một loại chèn ép, di●ễn♠đà_n♠lê♠q●úy♠đôn bản

thân Văn Diệp hoàn toàn khó thích ứng một cuộc sống sát thủ, dưới tính tình biến thái, dần dần xuất hiện loại nhân cách thứ hai!

Mà đồng thời, Huyết Thủ bởi vì mỗi một lần giết người, càng ngày càng nhiều người chết ở trên tay hắn, hận ý hắn đối với Nam gia cũng càng ngày càng nghiêm trọng! Nhưng mà sự lệ thuộc đối với thuốc áp chế cũng nghiêm trọng hơn!

Là Cố Trường Phong đem y từ trong những ngày như thế cứu vớt ra ngoài!

Chỉ là y cũng sớm đã biết độc trên người mình không có thuốc nào có thể cứu trị được, y cũng đã từng gửi hi vọng ở trên người của thần y, nhưng ngay từ lúc gặp thần y đã nói không có cách giải, hắn cũng đã không có bất kỳ hy vọng xa vời.

Rời đi Nam gia, hắn vẫn làm một ám vệ đi theo bên người Cố Trường Phong!

Ngày đó cũng là y đem Thư Nhã Phù từ Nam gia dẫn tới trong hoàng cung Nam Phong quốc, mà thật ra thì những thứ này Cố Trường Phong đều là biết, y làm như vậy không phải là muốn cho nàng rời đi Nam gia. . . . . mà là cách xa cái đó đất thị phi!

Mà y biết được trong thư phòng đó có mật đạo, hoàn toàn chỉ vì từ nhỏ hắn đã bị giam lỏng trong một căn phòng nhỏ ở phía sau hoa viên của Nam gia! Mà mật đạo chỉ là một lần trong lúc vô tình chạy trốn phát hiện mà thôi.

Sau khi nàng đến Nam Phong quốc đã xảy ra chuyện gì, y cũng luôn nắm mọi chuyện rõ ràng, chuyện của Chiến Bắc Sính và chuyện của Nam gia có liên quan, có thể nói tất cả y đều biết được!

Đối với Văn Diệp, nàng đã vô cùng thân thuộc, nàng có mấy thân phận y cũng vô cùng rõ ràng, khuôn mặt khi dịch dung của nàng y đã thấy mấy lần nên có thể nói là vô cùng quen thuộc, do đã gặp qua mấy lần, cho nên cho dù là hóa trang thành Cảnh Phong hay là An Thất Thất, y đều có thể phân biệt ra thân phận của nàng.

Mà y hoàn toàn không nghĩ tới nàng sẽ chạy tới Nam Phong quốc!

Y đã từng nghĩ tới, có lẽ là trời cao muốn đền bù y kiếp này, 卍卍di-
ễn-đà-n卍卍lê-qu-y-đô-n cho nên để cho y có thể trước khi chết được
gặp lại nàng lần nữa!

Chỉ là không nghĩ tới Vân Nhạc Hằng sau khi thấy y phát độc sẽ mang y
đến đây, cuối cùng còn đem Nhã Phù gọi đến.

"Su muội y thuật khá cao, người cảm thấy ta nói dối thì nàng có tin hay
không?" Vân Nhạc Hằng lần nữa cúi đầu nhìn về phía hộp thuốc trên
tay.

Văn Diệp khép tại cánh tay khẽ run trong ống tay áo, nụ cười bên khóe
miệng ngay sau đó trở nên ấm áp hơn mấy phần: "Không tin thì như thế
nào, ít nhất thì cũng cho nàng được một cái công bằng! Nhã Phù nàng
ấy là một nữ nhân rất thông minh, nàng biết cái ta muốn là cái gì, nếu
nàng biết. . . . . Như vậy Nhã Phù sẽ để xuống, bởi vì nàng ấy nhất
định biết ta hi vọng nàng có thể hạnh phúc!"

LINK Truyện:

Vương phi áp đảo vương gia <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/vuong-phi-ap-dao-vuong-gia-261310.html>

LINK Chương này:

Chương 253 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/vuong-phi-ap-dao-vuong-gia-261310/chuong-253.html>